

De vreedzame belofte van Bethlehem

DELANA MAZDRA/
DISTINCTIVE IMAGES
PHOTOGRAPHY

Jean Jenkins

Jean Jenkins studeerde aan de universiteit van Georgetown in Washington, DC en is doctorandus in Midden-Oostenstudies. Zij werkte in Cairo als stagiaire in het bureau van de NBC, een nieuwsagentschap in de V.S., en reisde later als journaliste door het Midden-Oosten.

In 1865 bezocht Phillips Brooks, een episcopaals priester uit Philadelphia, het Heilige Land. Er wordt verteld, dat hij op heiligavond zo geïnspireerd was door het vredige uitzicht op Bethlehem vanaf de omliggende heuvels, dat hij er later z'n pen voor ter hand nam. Het resultaat was het kerstlied "O little town of Bethlehem", waarvan het eerste couplet luidt:

O Bethlehem, klein stedeke,
Gij stil gezegend oord,
Heel 't sterrenheir ziet zwiĳgend neer,
Gij sluimert vredig voort;
Toch zijn uw donkre straten
In eeuwig Licht gehuld,
De hoop verbeid door eeuw en tijd,
Werd dezen nacht vervuld
(*Gezangboek van Christian Science*,
gez. 222).

Deze woorden van hoop en vrede zijn — zo'n 140 jaar later — nog steeds erg bekend en geliefd. Toch zijn de woorden *hoop* en *vrede* niet het eerste waaraan we denken in verband met het huidige Bethlehem en de omliggende stadjes. Bethlehem geeft eerder een wrang beeld van wanklank dan van hartverwarmende harmonie, van niets ontziende wraak dan van liefdevolle vergeving en van hevige wedijver dan van dierbare broedertrouw. Waar is die belofte van vrede en "in de mensen een welbehagen"? Waar is het "eeuwig Licht"?

Om met nieuwe inspiratie, op genezende wijze voor de situatie in het Midden-Oosten te bidden, dacht ik aan het verhaal over de stad Babel

(zie Gen. 11:1-9). Volgens de Bijbel spraken tot die tijd alle volken op aarde één taal. Toen besloten ze de grote stad Babel te bouwen met een toren zo hoog, dat z'n "opperste in de hemel zij". De Bijbel legt uit, dat de mensen eigenlijk een monument bouwden ter ere van hun eigen prestaties, meer dan om God te loven. Door hun hoogmoed en materialisme zorgde God ervoor, dat ze in verschillende talen spraken, zodat ze elkaar niet meer konden begrijpen. Het resultaat was verwarring, een verspreiding van het volk en het verlies van hun gemeenschappelijke identiteit.

Dit beeld van een verdeelde mensheid komt erg overeen met het huidige Midden-Oosten, vol van onrechtvaardigheid, economische ongelijkheid, politieke rivaliteit, territoriale disputen, religieus radicalisme en geweld. Experts op het gebied van het Midden-Oosten sommen een hele lijst van complexe menselijke oorzaken op voor deze situatie. Maar uit metafysisch oogpunt rijst de vraag: "Hoe breken we door het hypnotische beeld van Babel heen naar de vreedzame belofte van Bethlehem?"

Mary Baker Eddy beschrijft in *Wetenschap en Gezondheid* de geestelijke zin van *Babel* als: "Zichzelf vernietigende dwaling; een koninkrijk, dat tegen zichzelf verdeeld is en geen stand kan houden; stoffelijk kennis" (blz. 581). Als hoogmoed en materialisme Gods kinderen heeft gescheiden, dan moeten bescheidenheid en vergeestelijking van het denken de weg naar genezing zijn.

© PHOTOS.COM SELECT. © RON CHAPPEL/INDEXOPEN.COM. DIGITAL ILLUSTRATION: VIVIANE STONOGA/DUETTO COMUNICACÃO.

Zich af te vragen hoe we onze identiteit en die van onze medemensen zien is een goed begin.

Identiteit is misschien nergens in de wereld zo'n vraagpunt als in het Midden-Oosten. Vanuit een menselijk oogpunt gezien brengt gemeenschappelijke identiteit een gevoel met zich mee ergens thuis te horen, een doel te hebben en veilig te zijn. Als mensen het gevoel hebben, dat er geen gemeenschappelijk doel of een band met anderen bestaat, ontstaat er vaak verdeeldheid, rivaliteit en vijandschap. Vooral in het huidige Midden-Oosten wordt dit steeds meer van belang, omdat de mensen er zulke vragen stellen als: Is die persoon een moslim of een christen? Een soenniet of een sjiïet? Een Israëliet of een Palestijn? Amerikaan of Europeaan? Arabier of Turk? Het antwoord op de vraag: "Wie bent u?" kan ernstige, ja zelfs levensbedreigende gevolgen hebben.

Maar hier kan de Christelijke Wetenschap een gemeenschappelijke basis bieden, die mensen samenbrengt. Deze wetenschap leert dat we geestelijk zijn en daarom allemaal kinderen van een liefhebberende en almachtige God. Onze ware broederschap heeft niets met de menselijke omstandigheden van geboorte te maken. Maar het heeft alles te maken met het diepgaande, onveranderlijke karakter van onze identiteit, namelijk de weerspiegeling of uitdrukking van Waarheid, Leven en Liefde. We kunnen verder kijken dan alleen de materiële oppervlakte van verdeeldheid, naar het oerfeit van een gemeenschappelijke

geestelijke afstamming. Dit is niet buiten de grenzen van het mogelijke. Het is de alomtegenwoordige waarheid.

De leer van Christus Jesus is doordrongen van de overtuiging van ons gemeenschappelijk geestelijk erfgoed. Bijvoorbeeld zijn ontmoeting met een Samaritaanse vrouw aan een bron liet zien dat hij ertoe bereid was om verder te kijken dan haar persoonlijke komaf en gedrag. Aldus gaf hij haar en de mensen om haar heen, een hoger inzicht van de alomtegenwoordigheid van God, Geest (zie Joh. 4:1-26).

Jezus — de grootmeester der metafysica — wilde, dat zijn toehoorders zouden ontdekken dat de geestelijke werkelijkheid de *enige* werkelijkheid is en dat ze er dan naar zouden leven. Zijn leer had niet duidelijker kunnen zijn: "Hebt uw vijanden lief; doet wel aan hen, die u haten. Zegent hen, die u vervloeken, en bidt voor hen, die u geweld doen. Hem, die u op de wang slaat, biedt ook de andere; ...en van hem, die het uwe neemt, eist niet terug" (Luk. 6:27-30).

Jezus leer was verre van pacifistisch. Hij was een man van daden en diepzinnige beschouwingen. Mrs. Eddy beschreef hem als "de meest wetenschappelijke mens, die ooit de aardbodem heeft betreden. Hij drong door tot het stoffelijk oppervlak der dingen heen en vond de geestelijke oorzaak" (*Wetenschap en Gezondheid*, blz. 313). Ze legde ook de nadruk op zijn boodschap aan de mensheid, dat God en de mens, als Beginsel en zijn idee,

Hoe breken we door het hypnotische beeld van Babel heen naar de vreedzame belofte van Bethlehem?

Christus Jesus
bewees heel
duidelijk,
dat de ware
oplossing voor
alle menselijke
tweedracht een
beter begrip
is van onze
geestelijke
identiteit en onze
eenheid met God.

Gemoed en zijn weerspiegeling, onscheidbaar zijn.

Dit zijn niet alleen maar theorieën; het is de werkelijkheid, die Jezus bewees en waartoe hij ons aanspoorde die ook te bewijzen. Bereid te zijn door het stoffelijk oppervlak der dingen heen te dringen wanneer we voor het Midden-Oosten bidden en ook om de onwankelbare eenheid van God en mens te erkennen, heft onze gebeden naar een nieuw en ruimer inzicht.

Af en toe onderbrak ik mijn dagelijks doen en laten om mezelf te vragen: Hoe goed leef ik? Geef ik het bewijs van de waarheid van deze fundamentele concepten? Welke mentale voorbeelden houd ik voor ogen? Val ik soms terug in een “wij tegen hun”-houding? Als ik berichten hoor over een bomaanslag in Irak of Israël, ben ik dan dankbaar dat het geweld “daar” plaatsvindt, in plaats van tijd te nemen om te bidden voor vrede en harmonie voor de gehele mensheid in alle tijden en overal? Geef ik het kwaad iets om zich aan vast te houden als ik geloof, dat één groep eerder tot geweld geneigd is dan een andere, terwijl geweld toch — aangezien iedereen geestelijk en goed is — alleen maar een leugen over alle volken zijn kan? Ben ik wel eens trots op het idee, dat „mijn groep” veel verstandiger en beter handelt dan een andere, in plaats van stelling te nemen voor wijsheid en goedheid voor iedereen? Deze gedachten van verdeeldheid kunnen subtiel zijn, maar ze brengen ons desondanks op een dwaalspoor.

Christus Jesus bewees heel duidelijk, dat de ware oplossing voor alle menselijke tweedracht een beter begrip is van onze geestelijke identiteit en onze eenheid met God. Rivaliteit en angst, die tot oorlog voeren, worden verwijderd door overtuigd te zijn van onze relatie met Hem. De puntige weerhaken van het sterfelijke denken, die de mensheid willen verdelen en kwetsen, versmelten in het licht van de goddelijke Liefde. Zoals Mary Baker Eddy schreef: “Laten wij in geduldige gehoorzaamheid aan een geduldig God arbeiden om met het universele oplossingsmiddel, Liefde, de versteendheid op te lossen van de dwaling — eigenzinnigheid, zelfrechtvaardiging en eigenliefde — de dwaling, die tegen het geestelijke krijg voert en de wet is van zonde en dood” (*Wetenschap en Gezondheid*, blz. 242).

Aan welke kant vechten wij in deze oorlog? Nemen we de trots, het materialisme en de verdeeldheid van het model van Babel in ons op of openen we de deur van onze gedachten voor de vrede, de broederschap en het “eeuwig Licht” van Bethlehem? 🌀